

Arrest

nr. 347 876 van 4 juni 2026
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 29 augustus 2025 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de syntheseseminarie.

Gelet op de beschikking van 2 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft een syntheseseminarie ingediend. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet omschrijft de syntheseseminarie als een processtuk "waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat". Het begrip 'samenvatten' kan worden gedefinieerd

als het in het kort weergegeven of herhalen. Het loutere hernemen van de middelen, zonder meer, kan daarentegen niet als het samenvatten ervan in de zin van de voornoemde bepaling worden beschouwd. In de verantwoording voor amendement nr. 8 bij het wetsontwerp dat tot artikel 2 van de wet van 31 december 2012 'houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie' (waarmee artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet in de voormelde zin werd aangepast) aanleiding heeft gegeven, wordt er betreffende de meerwaarde van een syntheseseminarie op gewezen dat *"het de verzoekende partij toelaat om bepaalde middelen niet meer aan te houden en het haar de mogelijkheid geeft te repliceren op het verweer tegen de middelen die zij wel wenst aan te houden zodat zij de middelen samenvat om de taak van de vreemdelingenrechter in complexe zaken te verlichten"*. De meerwaarde van een samenvatting werd dus uitdrukkelijk aangehaald. In die verantwoording wordt verder beklemtoond dat de voorgestelde aanpassing *"opnieuw bijdraagt tot de verkorting van de asiel- en migratieprocedure"* (Parl.St. Kamer, 2012-13, nr. 53-2572/002, 6-7). Aldus wordt de bedoeling van de wetwijziging van 29 december 2010 herhaald, namelijk de annulatieprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te vereenvoudigen en te versnellen. In dit verband kan ook worden gewezen op het verschil met artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet in zijn vroegere vorm. De eerdere wijziging door de wet van 4 mei 2007 'tot wijziging van de artikelen 39/20, 39/79 en 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen' voorzag enkel in een "repliekmemorie", maar er was geen sprake van een synthese of een samenvatting. Uit de wetsgeschiedenis van de wet van 29 december 2010 'houdende diverse bepalingen (II)' blijkt dat de middelen uit het verzoekschrift meestal louter werden gekopieerd in de repliekmemorie, zodat deze laatste in vele gevallen een overtollig procedurestuk was geworden dat de rechtspleging nodeloos vertraagde en zowel voor de partijen als voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voor een administratieve overlast zorgde (Parl.St. Kamer, 2010-11, nr. 53-0772/001, 22-23). Uit de ontstaansgeschiedenis van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet en de sedert de wetwijziging van 31 december 2012 uitdrukkelijk gestelde vereiste van een samenvatting van de middelen, blijkt aldus dat een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen niet volstaat in de syntheseseminarie (vaste rechtspraak van de Raad van State, zie o.a. RvS 9 februari 2022, nr. 14.740 (c)).

2.2. In casu kan ontegensprekelijk worden vastgesteld dat het eerste middel zoals weergegeven in de syntheseseminarie een volledige herhaling vormt van het eerste middel zoals ontwikkeld in het verzoekschrift. Het bevat geen samenvatting noch een werkelijke repliek op de nota.

2.3. Voor wat betreft het tweede middel: ook hier kan ontegensprekelijk worden vastgesteld dat het nagenoeg een volledige herhaling betreft van het eerste middel zoals ontwikkeld in het verzoekschrift, met inbegrip van de theoretische beschouwingen. Het bevat geen samenvatting noch een werkelijke repliek op de nota. De bijkomende argumentatie inzake de aangevoerde schending van het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel ontwikkeld op de pagina's 9 en 10 van de syntheseseminarie is niet dienstig. Noch de nota met opmerkingen noch de syntheseseminarie kunnen worden aangewend om nieuwe bezwaren te gaan opwerpen en aldus het middel zoals het in het inleidend verzoekschrift is ontwikkeld, te gaan uitbreiden (cf. RvS 26 juni 2014, nr. 227.901).

Derhalve wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA